

Διατακτικό της απόφασης

Υπό συνθήκες όπως αυτές των υποθέσεων των κυρίων δικών, είναι αντίθετη προς τα άρθρα 17 και 18 ΕΚ προϋπόθεση σύμφωνα με την οποία, για τη λήψη επιδόματος που χορηγείται για σπουδές σε κράτος μέλος διαφορετικό από το κράτος μέλος προελεύσεως των αιτούντων το επίδομα σπουδαστών, οι σπουδές αυτές πρέπει να αποτελούν συνέχεια τουλάχιστον μονοετούς φοιτήσεως σε εκπαιδευτικό ίδρυμα του κράτους μέλους προελεύσεως.

(¹) ΕΕ C 121 της 20.5.2006.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 18ης Οκτωβρίου 2007 [αίτηση του Tribunal Superior de Justicia de Madrid (Ισπανία), για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Navicon SA κατά Administración del Estado

(Υπόθεση C-97/06) (¹)

(Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Απαλλαγές — Άρθρο 15, σημείο 5 — Έννοια της ναυλώσεως πλοίων θαλάσσης — Συμβατότητα προς το κοινοτικό δίκαιο εθνικού νόμου που επιτρέπει μόνον την απαλλαγή της ολικής ναυλώσεως)

(2007/C 315/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Superior de Justicia de Madrid

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Navicon SA

κατά

Administración del Estado

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης — Tribunal Superior de Justicia de Madrid — Ερμηνεία του άρθρου 15, σημείο 5, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ L 145, σ. 1) — Απαλλαγή της ναυλώσεως πλοίων —

Περιλαμβάνεται ή όχι η μερική ναύλωση — Συμβατότητα προς την οδηγία εθνικού νόμου που επιτρέπει μόνον την ολική ναύλωση

Διατακτικό της απόφασης

1) Το άρθρο 15, σημείο 5, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 92/111/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Δεκεμβρίου 1992, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι σκοπεί τόσο την ολική ναύλωση όσο και τη μερική ναύλωση των πλοίων που χρησιμοποιούνται στη ναυσιπλοΐα ανοικτής θαλάσσης. Επομένως, η διάταξη αυτή απαγορεύει εθνική νομοθεσία, όπως η επίδικη στην υπόθεση της κύριας δίκης, η οποία παρέχει το ευεργέτημα της απαλλαγής από τον φόρο προστιθέμενης αξίας μόνο στην περίπτωση ολικής ναυλώσεως των πλοίων αυτών.

2) Εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να προσδιορίσει αν η επίδικη στην υπόθεση της κύριας δίκης σύμβαση συγκεντρώνει τις προϋποθέσεις της συμβάσεως ναυλώσεως κατά την έννοια του άρθρου 15, σημείο 5, της έκτης οδηγίας 77/388, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 92/111.

(¹) ΕΕ C 131 της 3.6.2006.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 8ης Νοεμβρίου 2007 [αίτηση του Landgericht Hamburg (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Ludwigs — Apotheke München Internationale Apotheke κατά Juers Pharma Import-Export GmbH

(Υπόθεση C-143/06) (¹)

(Ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων — Άρθρα 28 ΕΚ και 30 ΕΚ — Άρθρα 11 και 13 της Συμφωνίας ΕΟΧ — Εισαγόμενα φάρμακα μη εγκεκριμένα στο κράτος εισαγωγής — Απαγόρευση διαφημίσεως — Οδηγία 2001/83/ΕΚ)

(2007/C 315/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landgericht Hamburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ludwigs — Apotheke München Internationale Apotheke

κατά

Juers Pharma Import-Export GmbH

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Landgericht Hamburg — Ερμηνεία του άρθρου 86, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση, της οδηγίας 2001/83/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Νοεμβρίου 2001, περί κοινοτικού κώδικος για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση (ΕΕ L 311, σ. 67), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2004/27/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, για την τροποποίηση της οδηγίας 2001/83/ΕΚ περί κοινοτικού κώδικος για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση (ΕΕ L 136, σ. 34 επ.) — Πεδίο εφαρμογής — Εθνική κανονιστική ρύθμιση που απαγορεύει την αποστολή σε φαρμακοποιούς καταλόγων τιμών για φάρμακα τα οποία, μολονότι δεν είναι εγκεκριμένα στο οικείο κράτος μέλος, μπορούν εντούτοις να εισαχθούν στην εθνική αγορά

Διατακτικό της αποφάσεως

Μία απαγόρευση όπως η επιβαλλόμενη από το άρθρο 8 του νόμου για τη διαφήμιση στον τομέα της υγείας (Heilmittelwerbegesetz) πρέπει να αξιολογείται υπό το πρίσμα όχι των διατάξεων περί διαφημίσεως της οδηγίας 2001/83/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Νοεμβρίου 2001, περί κοινοτικού κώδικος για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 2004/27/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, αλλά των άρθρων 28 ΕΚ και 30 ΕΚ, καθώς και των άρθρων 11 και 13 της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, της 2ας Μαΐου 1992. Μία τέτοια απαγόρευση είναι αντίθετη προς τα άρθρα 28 ΕΚ και 11 της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο αν εφαρμόζεται στη διανομή προς τους φαρμακοποιούς καταλόγων μη εγκεκριμένων φαρμάκων, των οποίων η εισαγωγή από άλλο κράτος μέλος ή από τρίτο κράτος συμβαλλόμενο στη Συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο επιτρέπεται μόνον κατ' εξαίρεση, όταν οι κατάλογοι αυτοί δεν περιέχουν άλλες πληροφορίες πέραν της εμπορικής ονομασίας, των διαστάσεων της συσκευασίας, της δοσολογίας και της τιμής των φαρμάκων αυτών.

(¹) ΕΕ C 121 της 20.5.2006.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 25ης Οκτωβρίου 2007 — Ερμηνή Κομνηνού, Γρηγόριος Ντόκος, Δονάτος Παππάς, Βασίλειος Παππάς, Αριστείδης Παππάς, Ελευθερία Παππά, Λαμπρινή Παππά, Ειρήνη Παππά, Αλεξάνδρα Ντόκου, Φώτιος Δημητρίου, Ζωή Δημητρίου, Πέτρος Μπολόσης, Δέσποινα Μπολόση, Κωνσταντίνος Μπολόσης, Θωμάς Μπολόσης κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-167/06 P) (¹)

(Αίτηση αναίρεσης — Εξωσυμβατική ευθύνη της Κοινότητας — Καταγγελία με βάση το άρθρο 226 ΕΚ — Τρόπος αντιμετώπισης των καταγγελλόντων από την Επιτροπή — Αρχές της χρηστής διοίκησης, της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της ασφάλειας δικαίου — Έκταξη — Άρθρο 21 ΕΚ — Δικαίωμα του αναφέρεσθαι — Περιεχόμενο των διαπιστώσεων του Διαμεσολαβητή)

(2007/C 315/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Ανααιρεσιόντες: Ερμηνή Κομνηνού, Γρηγόριος Ντόκος, Δονάτος Παππάς, Βασίλειος Παππάς, Αριστείδης Παππάς, Ελευθερία Παππά, Λαμπρινή Παππά, Ειρήνη Παππά, Αλεξάνδρα Ντόκου, Φώτιος Δημητρίου, Ζωή Δημητρίου, Πέτρος Μπολόσης, Δέσποινα Μπολόση, Κωνσταντίνος Μπολόσης, Θωμάς Μπολόσης (εκπρόσωποι: Γ. Δελλής και Γ. Αντωνακόπουλος, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: Μ. Κωνσταντινίδης)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αναίρεση κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (πέμπτο τμήμα) που εκδόθηκε στις 13 Ιανουαρίου 2006 στην υπόθεση T-42/04, Ερμηνή Κομνηνού κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, με την οποία το Πρωτοδικείο απέρριψε ως αβάσιμη αγωγή αποζημιώσεως που σκοπούσε στην αποκατάσταση της ηθικής βλάβης την οποία οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται ότι υπέστησαν λόγω του τρόπου με τον οποίον αντιμετώπισε η Επιτροπή την καταγγελία τους σχετικά με τη χρηματοδότηση από τις Ευρωπαϊκές Κοινοότητες ενός σταθμού βιολογικού καθαρισμού στην Ελλάδα

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Αναίρει τη διάταξη του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 13ης Ιανουαρίου 2006, T-42/04, Κομνηνού κ.λπ. κατά Επιτροπής, καθόσον το Πρωτοδικείο παρέλειψε να αποφανθεί επί του ισχυρισμού περί παραβάσεως του άρθρου 21, παράγραφοι 2 και 3, ΕΚ.

2) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσης κατά τα λοιπά.